12. Br. 1318/20 (AL)

BOSNA I HERCEGOVINA
26.05.'22
US-03 13-1 240 20

Број: С1 З У 036533 20 У
Сарајево, 19.5.2022. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Жељке Крмек као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Маиде Бикић, као чланова вијећа, уз судјеловање Енисе Имамовић, као записничара, у управном спору тужиоца „SHIMADZU" д.о.о. Сарајево, којег заступа пуномоћник Санел Незирић, адвокат из Сарајева, против рјешења број: ЈН2-03-07-1-1318-8/20 од 16.7.2020. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, Филијала Мостар, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 19.5.2022. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-03-07-1-1318-8/20 од 16.07.2020. године, одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против одлуке о избору најповољнијег понуђача, број: 0101-1844/20 од 22.05.2020. године, уговорног органа „Фармацеутски факултет Универзитета у Сарајеву" и одбијен је захтјев за накнаду трошкова састава жалбе, као и захтјев за повраћај накнаде за покретање жалбеног поступка.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора у којој наводи да је у предметном поступку „AlphaChrom" д.о.о. Сарајево наступало као група понуђача са „Medicom" д.о.о. Бијељина, те да су доставили овлаштење захтијевано тачком 8.7. ТД из којег се не може утврдити да ли се односи на „AlphaChrom" д.о.о. Сарајево или на

„AlphaChrom" д.о.о. Загреб. Сматра да је без значаја образложење туженог да је из извода из судског регистра за „AlphaChrom" д.о.о. Сарајево видљиво да је оснивач овог правног лица „AlphaChrom" д.о.о. Загреб, јер то суштински на ауторизацију нема никаквог значаја. Указује да је посебно неправилно да тужени посједовање ауторизације утврђује прегледавањем web странице произвођача и његових овлаштених заступника, прије свега из разлога јер се посједовање ауторизације доказује искључиво достављањем саме ауторизације у облику и форми прописаној ТД. Надаље наводи да је изабрани понуђач на странама 65-68 понуде доставио цертификат којим се не доказује да је особа која га посједује цертификовани апликативни специјалист, како је то тражено тачком 8.3. ТД. Наводи да на траженим цертификатима мора бити јасно наведено да ли се обука односи на сервис или апликацију, те мора бити наведено да је особа оспособљена за рад са инструментом који је предмет набавке, а како је то тражено тачком 8.3. ТД. Указује да врло ријетко једна особа посједује оба цертификата, и за сервисера и за апликативног специјалисту, јер едукација за сервисера подразумијева основну едукацију о начину кориштења инструмената, док едукација за апликацију представља обуку након које је особа оспособљена за припрему узорака, анализу и тумачење резултата. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени и уговорни орган су предложили да се тужба одбије као неоснована.

Суд је испитао правилност и законитост побијаног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ", број:19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву пресуде из сљедећих разлога:

Из стања списа произлази да је уговорни орган „Фармацеутски факултет Универзитета у Сарајеву" покренуо поступак јавне набавке уређаја за текућу хроматографију са високим перформансама (HPLC), за који је обавјештење о набавци број: 5618-1-1-25-8-1/20 објављено на порталу јавних набавки дана 28.02.2020. године, те да је након окончаног поступка дана 22.05.2020. године донио одлуку о избору најповољнијег понуђача, број: 0101-1844/20. Тужитељ је против наведене одлуке изјавио жалбу коју је тужени оспореним рјешењем одбио као неосновану. Тужени је овако одлучио, како то произлази из

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

образложења оспореног рјешења, јер је закључио да је понуда изабраног понуђача достављена у складу са захтјевима из тендерске документације.

По оцјени овог вијећа оспорена одлука доведена је у сумњу приговорима тужбе.

Закон о јавним набавкама („Службени гласник БиХ", број 39/14), је посебан материјално-правни пропис којим се на посебан начин успоставља систем јавних набавки у БиХ, право, дужности и одговорности учесника у поступку и поступак контроле јавних набавки ради осигурања најефикаснијег кориштења јавних средстава, омогућавањем активне и правичне конуренције међу потенцијалним добављачима уз остваривање једнаког третмана, недискриминације и транспарентности. Одредбом члана 53. цитираног закона прописано је да је уговорни орган дужан припремити тендерску документацију, у складу са одредбама овог закона и подзаконским актима и да у тендерској документацији даје потпуне информације о увјетима уговора и поступку додјеле уговора, а који су кандидатима/понуђачима довољни за припрему захтјева за судјеловање, односно понуда на стварно конкурентској основи. Наведени закон је прописао поступак провјере квалификације добављача, ограничење за учешће у поступку јавне набавке, техничке и професионалне способности добављача, те остале критерије оцјене понуде, па сам поступак оцјене понуде неког добављача пролази кроз различите фазе. Било који недостатак уочен у овој фази јесте разлог за дисквалификацију понуђача из даљег поступка додјеле уговора предметне јавне набавке. Како је у смислу Закона о јавним набавкама, понуда прихватљива када је поднесе квалификовани понуђач и када испуњава све обавезне спецификације и захтјеве које је навео уговорни орган у тендерској документацији, то изостанак једног захтјева наведеног у тендерској документацији, понуду чини неквалификованом.

Тужени орган је у складу са основним принципима Закона о јавним набавкама испитао да ли је уговорни орган правилно провео поступак јавне набавке и да ли су услови тендерске документације прописани на недскиримanторској основи и равноправном третману према свим понуђачима, те је, према налазу овог вијећа, своју одлуку засновано на ваљаним разлозима.

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

Није основан приговор тужбе да понуда изабраног понуђача није била прихватљива, те да је уговорни орган требао одбацити. Наиме,у дијелу б) тачка 4) 8.7. техничке спецификације ТД тражено је овлаштење произвођача да је понуђач овлаштен дистрибутер за продају, сервис и инсталацију понуђене опреме на територији БиХ. Изабрани понуђач је у својој понуди доставио документ издат од Agilent Technologies International којим се потврђује да је „AlphaChrom" д.о.о. овлаштени дистрибутер фирме Agilent за Босну и Херцеговину, Хрватску и Косово, за продајне и послијепродајне услуге производа фирме Agilent Technologies, а према условима дистрибутерског уговора. Тачно је да је члан групе понуђача у конкретној јавној набавци „AlphaChrom" д.о.о. Сарајево, те да издато увјерење о овлаштеном дистрибутеру не садржи сједиште ове фирме, али је уговорни орган, правилном примјеном прописа из члана 102.став 2. Закона о јавним набавкама отклонио дилему у погледу датог овлаштења, на основу је и тужена правилно утврдила чињенице у овој правној ствари.

Наиме, из достављеног извода из судског регистра је видљиво да је наведени понуђач регистрован под фирмом „AlphaChrom" д.о.о, да је његово сједиште у Сарајеву, као и да је оснивач овог правног лица „AlphaChrom" д.о.о. са сједиштем у Загребу, а на wеб страници произвођача Агилент наведено је да је овлаштени дистрибутер понуђене опреме „AlphaChrom" д.о.о. Сарајево. Ове доказе је доставио уговорни орган, у поступку правне заштите и потпуно правилно и законито је поступила тужена када је ове доказе прихватила као испуњеност тражених услова из члана 8.7 тендерске документације. Имајући у виду да Закон о привредним друштвима у Федерацији БиХ, ("Службене новине ФБиХ", бр. 81/2015 и 75/2021) чланом 11-14 прописује да је фирма име под којим друштво послује, те да сједиште фирме није саставни дио имена (члан 14), мада може бити додатни елемент, онда је потпуно јасно да је достављени документ о ауторизацији прихватљив, поготово код чињенице да је и уговорни орган размотрио овај доказ врло озбиљно и пажљиво, те провјерио на страници произвођача податке о овлаштеним дистрибутерима и прихватио као ваљан достављени доказ. Код таквог стања ствари, нема мјеста приговору да је тужени орган предузимањем радњи које се односе на достављање жалбе на одговор и прихватањем навода из изјашњења, уствари допунио понуду наведеног понуђача.

Надаље, у дијелу б) тачка 4) 8.3. техничке спецификације ТД тражено је инсталација и едукација до оспособљавања особља за рад

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321

на инструменту са цертификованим апликативним специјалистом (оригинал или овјерена копија цертификата издата од произвођача опреме приложити уз тендерску документацију), док је тачком 8.8. тражен обезбијеђен сервис на подручју БиХ (оригинал или овјерена копија цертификата сервисера издат од произвођача опреме). Изабрани понуђач је у својој понуди доставио Изјаву о инсталацији и едукацији особља којом изјављује да ће обезбиједити инсталацију и едукацију до оспособљавања особља за рад на инструменту са цертификованим апликативним специјалистом, те је доставио цертификат о завршетку обуке AN-CE-LC-3-017-A:Infinity 2 LC обука о ажурирању система за Суну Мемића, издат од Learning at Agilent. Надаље, изабрани понуђач је доставио и цертификат којим се потврђује да је исто лице успјешно прошло обуку на: AN-CE-LC-1-004-A:1260/1220/1200/1100 Серија HPLC и RRLC, увод у хардвер, а на захтјев уговорног органа, изабрани понуђач и произвођач Agilent Technologies су доставили појашњење достављених цертификата. Имајући у виду наведено, правилан је закључак туженог да је изабрани понуђач испунио услове из тачке 8.3. и 8.8. техничке спецификације, као и да је изабрани понуђач доставио своју понуду у складу са постављеним захтјевима у тендерској документацији. Навод тужбе да мали број инжињера има ове двије обуке није прихватљив, јер није ничим аргументован.

Коначно, према схватању овог вијећа, тужена је у побијаном рјешењу, правилном примјеном одредбе члана 233. став 2. Закона о управном псотупку БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16) одговорила и цијенила сваки тужиочев приговор појединачно, те одлуку донијела правилном примјеном процесног права и материјалног прописа, због чега је овај суд, примјеном одредби члана 37. став 1 и 2. Закона о управним споровима БиХ, овај суд је одлучио као у диспозитиву.Како тужилац није успио са тужбом, не припадају му ни трошкови управног спора.

ЗАПИСНИЧАР
Ениса Имамовић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
СУДИЈА

Жељка Крмек

Sud Bosne i Hercegovine, Sarajevo, ul. Kraljice Jelene br. 88
Telefon: ++ 387 33 707 100, 707 596, 707 597; Fax: ++ 387 33 707 321